

Категорія справи №203/6869/15-ц: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів.

Дата набрання законної сили: 12.04.2016

Справа № 203/6869/15-ц

2/0203/349/2016

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

31 березня 2016 року Кіровський районний суд м.Дніпропетровська в складі:

головуючого-судді - Казака С.Ю.

при секретарі - Місюра К.А.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м.Дніпропетровську цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» про захист прав споживача, визнання договору недійсним, стягнення коштів, -

ВСТАНОВИВ:

Позивачка звернулась до суду з вищезазначеним позовом, в обґрунтування якого посилялась на те, що 18.06.2015 року між нею та відповідачем було укладено договір №000075 фінансового лізингу, згідно умов якого відповідач зобов'язався придбати та передати на умовах фінансового лізингу у користування майно, а вона зобов'язується прийняти предмет лізингу та сплачувати лізингові платежі відповідно до умов цього договору. Посилаючись в обґрунтування правових підстав пред'явленого позову на норми ст.19 Закону України «Про захист прав споживачів», положення ст.ст.203,215,216,229,230,1212 ЦК України, а також те, що відповідачем мало місце умисне замовчування індивідуальних ознак предмету лізингу автомобіля, зокрема: рік випуску, колір, номер кузова, шасі та інше, що в подальшому унеможливило невиконання умов договору та в зв'язку з чим відповідач ввів її в оману, позивачка просила визнати недійсним договір №000075 фінансового лізингу від 18.06.2015 року, стягнути з відповідача на її користь сплачені за договором кошти в сумі 20090 грн. та на підставі ч.2 ст.230 ЦК України збитки в сумі 40180 грн.

В наданому клопотанні представник позивачки просив провести розгляд справи без його участі, зазначивши про підтримання позову в повному обсязі.

Відповідач явку в судові засідання свого представника не забезпечив. В наданих письмових запереченнях просив відмовити в задоволенні позову повністю.

Враховуючи подане представником позивачки клопотання, належне повідомлення відповідача про день та час слухання справи, відсутність клопотань з боку останнього про відкладення слухання справи та надання письмових заперечень, суд з урахуванням положень

ст.ст.158,169 ЦПК України, вважає за можливе провести подальший розгляд справи по суті за відсутності не заявившихся сторін.

Перевіrivши викладені в позовній заяві та письмових запереченнях доводи, дослідивши матеріали справи, суд приходить до наступного висновку.

Судом встановлено та вбачається з матеріалів справи, що Товариство з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» здійснює господарську діяльність з надання послуг фінансового лізингу на підставі довідки від 18.02.2015 року, виданої Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Тобто у відповідності до ч.4 ст.5 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та п.2.1 глави 2 Положення про надання послуг з фінансового лізингу юридичними особами - суб'єктами господарювання, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, затвердженим розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 22.01.2004 року №21 та зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 15.07.2005 року за №761/11041.

18.06.2015 року між ОСОБА_1 та Товариством з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» було укладено договір №000075 фінансового лізингу, відповідно до умов п.1.1 якого лізингодавець зобов'язується придбати та передати на умовах фінансового лізингу у користування майно, а лізингоодержувач зобов'язується прийняти предмет лізингу та сплачувати лізингові платежі та інші платежі згідно з умовами цього договору.

Згідно п.3.1 вказаного договору предметом лізингу є автомобіль Geely Emgrand.

Вартість предмету лізингу згідно договору та додатків до нього сторонами визначена в сумі 200900 грн.

Відповідно до квитанції від 18.06.2015 року при укладанні договору позивачкою на користь відповідача було сплачено комісію в розмірі 10% в сумі 2090 грн.

В обґрунтування заявлених позовних вимог щодо визнання недійсним укладеного договору №000075 фінансового лізингу від 18.06.2015 року позивачка посилалась на те, що вона була введена відповідачем в оману стосовно обставин, які мали істотне значення, оскільки з боку відповідача мало місце умисне замовчування індивідуальних ознак предмету лізингу автомобіля, зокрема: року випуску, кольору, номеру кузова, шасі та інше.

Відповідно до ч.2 ст.6 Закону України «Про фінансовий лізинг» істотними умовами договору лізингу є: предмет лізингу; строк, на який лізингоодержувачу надається право користування предметом лізингу (строк лізингу); розмір лізингових платежів; інші умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Виходячи із змісту договору №000075 фінансового лізингу від 18.06.2015 року вбачається, що вимоги ч.2 ст.6 Закону України «Про фінансовий лізинг» сторонами при укладенні договору було дотримано та в ньому зазначено всі істотні умови договору, такі, як предмет лізингу; строки дії договору та лізингу, а також інші умови щодо порядку передачі предмету лізингу, порядку розрахунків, прав та обов'язків сторін та інш.

Згідно п.3.1 договору лізингу вбачається, що в останньому визначено такі істотні умови договору, як предмет лізингу, яким є автомобіль марки Geely Emgrand. Тобто зазначена конкретна марка та модель транспортного засобу.

Питання щодо передачі предмету лізингу сторонами закріплені в розділі 5 договору №000075 від 18.06.2015 року, умовами якого передбачено, що предмет лізингу передається після його огляду лізингоодержувачем та підписання сторонами акту приймання-передачі.

Таким чином, в разі, якщо б предмет лізингу транспортний засіб, мав дефекти, позивачка, як лізингоодер-жувач, мала право у відповідності до п.5.7 договору відмовитись від підписання акту, а відповідач, як лізингодавець, замінити предмет лізингу.

З позовної заяви вбачається, що на теперішній час транспортний засіб згідно умов договору позивачці в лізинг не передавався. А тому, її посилання на те, що в договорі не зазначено рік випуску, колір та інші дані щодо транспортного засобу, є фактично припущеннями, що в подальшому транспортний засіб, який їй підлягає передачі за договором, може не задовольнити її за тими чи іншими характеристиками.

В зв'язку з цим, суд вважає, що не зазначення в договорі, який позивачка підписала, погодившись з його умовами, конкретних характеристик предмету лізингу само по собі не є свідченням умисних дій відповідача спрямованих на введення позивачки, як сторони договору, в оману стосовно обставин, які мали істотне значення. А відповідні доводи позивачки в обґрунтування позовних вимог є безпідставними.

Разом з тим, відповідно до ч.2 ст.806 ЦК України до договору лізингу застосовуються загальні положення про найм (оренду) з урахуванням особливостей, встановлених цим параграфом та законом.

До відносин, пов'язаних з лізингом, застосовуються загальні положення про купівлю-продаж та положення про договір поставки, якщо інше не встановлено законом.

Також, виходячи з аналізу норм чинного законодавства за своєю правовою природою договір лізингу є змішаним договором та містить елементи договору оренди (найму) та договору купівлі-продажу транспортного засобу, що впливає зі змісту договору відповідно до ст.628 ЦК України.

Згідно ст.799 ЦК України договір найму транспортного засобу укладається у письмовій формі; договір найму транспортного засобу за участю фізичної особи підлягає нотаріальному посвідченню.

Відповідно до ч.1 ст.220 ЦК України у разі недодержання сторонами вимоги закону про нотаріальне посвідчення договору такий договір є нікчемним.

Як встановлено судом та вбачається з укладеного між сторонами договору №000075 від 18.06.2015 року, останній нотаріально посвідчено не було.

Таким чином, в силу зазначених вище положень ЦК України, договір від 18.06.2015 року є нікчемним та в силу ст.ст.203,215,230 ЦК України визнання його недійсним не вимагається.

З урахуванням зазначеного, суд приходить до висновку, що позовні вимоги позивачки слід задовольнити частково, відмовивши у визнанні недійсним з моменту укладення договору № 000075 фінансового лізингу від 18.06.2015 року та стягнувши з відповідача на користь позивачки на підставі ч.1 ст.216 ЦК України сплачені при укладанні договору кошти в сумі 20090 грн.

Також позивачці слід відмовити в задоволенні позову в частині стягнення на підставі ч.2 ст.230 ЦК України збитків у подвійному розмірі в сумі 40180 грн., оскільки кошти в сумі 20090 грн. сплачені позивачкою згідно умов договору та не є збитками в розумінні ст.22 ЦК України.

У відповідності до ст.ст.79,84,88 ЦПК України з відповідача на користь позивачки слід стягнути витрати на правову допомогу в сумі 7000 грн., факт понесення яких підтверджується

відповідним договором про надання юридичних послуг № 41 від 17.07.2015 року, актом виконаних за ним робіт по наданню юридичних послуг, квитанцією до прибуткового касового ордеру від 17.07.2015 року.

При цьому, суд враховує, що заявлений до стягнення розмір витрат не перевищує граничного розміру компенсації, визначеному в ст.1 Закону України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах на правову допомогу», з урахуванням витраченого часу на надані юридичні послуги, що зазначений в акті.

Також відповідно до ст.88 ЦПК України з відповідача на користь держави слід стягнути судовий збір в сумі 487 грн. 20 коп. (розмірі, встановленому ст.4 Закону України «Про судовий збір» станом на час подачі позову).

На підставі викладеного, керуючись ст.6 Закону України «Про фінансовий лізинг», ст.ст.22,203,215,216, 220,230,628,799,806 ЦК України, ст.ст.10,11,27,31,58-61,88,158,197,212-215 ЦПК України, суд -

ВИРІШИВ:

Позов ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» про захист прав споживача, визнання договору недійсним, стягнення коштів - задовольнити частково.

Визнати недійсним договір фінансового лізингу №000075 від 18 червня 2015 року, укладений між ОСОБА_1 та Товариством з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ».

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» на користь ОСОБА_1 кошти в сумі 20090 грн., сплачені за договором фінансового лізингу №000075 від 18 червня 2015 року, укладеному між ОСОБА_1 та Товариством з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ».

В іншій частині в задоволенні позову відмовити.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» на користь ОСОБА_1 витрати на правову допомогу в сумі 7000 грн.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄВРОЛІЗИНГ ХОЛДІНГ» на користь держави судовий збір в сумі 487 грн. 20 коп.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку на подачу апеляційної скарги.

Рішення суду може бути оскаржено до апеляційного суду Дніпропетровської області через Кіровський районний суд м.Дніпропетровська шляхом подачі протягом десяти днів з дня проголошення рішення апеляційної скарги. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

Суддя

С.Ю.Казак